

Ghé

**Hỏi thăm còn mắt sao trào lệ
Không lẽ hồn nhiên khóc giỡn chơi?**

*Ghé đêm hỏi lại dấu ngày
Giữa cơn rối ruột đêm dài được sao?
Ghé qua chân sóng biển nào
Hỏi xanh xao đó máu đào phơi pha?*

*Thu về trăng kịp bước qua
Hay theo cổ tích chết già giữa mây?
Về theo châu thổ sương dày
Chén cơm thất nghiệp có đầy bữa không?*

*Ghé mây hỏi lại chút lòng
Bao nhiêu gởi gắm nào mong tới người!...
Em về nhánh cỏ xâu chơi
Bờ đê chiều lạnh nắng trời nhớ thương!*

*Ghé cây hỏi gió lạc đường
Con chim gãy cánh còn nương nhánh buồn?
Ghé chiều nín hỏi hoàng hôn
Có sao chút nắng cũng nhường bước đêm?*

Phương Triều

Đăng trên BNS THẾ GIỚI số 457, ngày 18-9-2005

Thăm

*(Xin nương họa bài thơ “GHÉ”
của Anh Phương Triều,
vói lòng mộ mến và chia sẻ).*

**Nghe như thơ ướt từng trang lệ
Phím nhạc môi sâu trước cuộc chơi.**

*Trăng đêm nào có giữa ngày
Hoàng hôn dậy nắp mưa gầy nhả sao
Trăm năm chừ nín tuổi nào
Đậm xanh trong nắng, đừng vào loảng pha*

*Cây khòm gió cỡi lướt qua
Vén vòng thiên cổ, thu già đội mây
Đêm khuya sương lạnh thêm dày
Vệt trăng cuối tháng mòn dần hư không*

*Môi đau mất tiếng của lòng
Bút run trào ý mệnh mộng tình người
Xếp vắn lục bát rong chơi
Em về xin tặng chữ đời, chữ thương*

*Hỏi thăm dấu cũ trên đường
Một thời hoa thắm nào vương nụ buồn
Văn chương mỗi chữ dính hôn
Chư anh nhường lại vẽ tròn trăng đêm*

Lan Cao

18-9-05